

Bc. Martin Zilvar
Masarykova univerzita
Fakulta sociálních studií
Katedra politologie

Ozbrojené nestátní milice v USA v období prezidentství Donalda Trumpa

Úvod

Na rozdíl od evropských zemí jsou Spojené státy americké svým vztahem k polovojenským milicím unikátním příkladem. Ústavou dané právo na držení stříelných zbraní tento fenomén ještě prohlubuje. Existence ozbrojených lidových organizací je datována do doby odtržení třinácti kolonií od impéria Velké Británie. Zvolení Donalda Trumpa čtyřicátým pátým prezidentem USA nastartovalo novou kapitolu vnímání vztahu federální vlády a polovojenských milic. Již před prezidentskými volbami byla Trumpova volební kampaň spojována s krajně pravicovými organizacemi. Tento normativní pohled se během posledních čtyř let stal jedním z hlavních diskurzů demokratické opozice. Článek svým obsahem na tento pohled navazuje. Skrz empirickou deskripci zkoumá vztah mezi Trumpovou administrativou a polovojenskými milicemi historicky se vymezujícími proti federální vládě. Primární výzkumná otázka článku cílí na představení problematiky vztahu Trumpovy administrativy a polovojenských milic české bezpečnostní komunitě, zní: *Jaký je vztah mezi bývalou prezidentskou administrativou a polovojenskými milicemi?*

Ačkoliv jsou Spojené státy americké hodnoceny jako tolerantní forma demokracie umožňující existenci svých nepřátel, článek se i přes to snaží nalézt nástroje omezující existenci polovojenských milic. Sekundární výzkumná otázka zní: *Existují v americké tolerantní demokracii nástroje limitující existenci polovojenských milic?*

Metoda článku je deskriptivní případová studie. Úvodní teoretická část konceptualizuje nestátní ozbrojené milice. Poté pracuje s Ústavou Spojených států amerických, ústavními precedenty, dokumenty FBI definujícími zločiny z nenávisti a domácí terorismus a ústavami jednotlivých federálních států. Analytická část pracuje s pěti hlavními mezníky rozdělujícími mandát Trumpovy administrativy. Každá perioda je souběžně zkoumána ze dvou pohledů, polovojenských milic a prezidentské administrativy. Analyzované polovojenské milice jsou využity při představení třech největších organizací tohoto typu. Předposledním zkoumaným fenoménem je propojení příslušníků amerických bezpečnostních sborů s polovojenskými milicemi. Závěrečná podkapitola analytické části pracuje se statistickými daty počtů spáchaných zločinů z nenávisti a aktů domácího terorismu. Kvantitativní analýzou potvrzuje nebo vyvrací celospolečenský narativ korelace rétoriky Trumpovy administrativy a počtů spáchaných zločinů z nenávisti a aktů domácího terorismu. Primárními daty článku jsou: Ústava USA, ústavy federálních států, statistiky FBI, dokumenty SPLC¹ a ADL,²

¹ Southern Poverty Law Center je americká nezisková organizace zkoumající hnutí a organizace šířící nenávistnou rétoriku a krajně pravicovou ideologii.

² Anti-Defamation League je mezinárodní nezisková organizace zaměřující se na zkoumání antisemitismu a organizací šířící nenávistnou rétoriku.

přepisy projevů Donalda Trumpa a akademické práce komentující činnost polovojenských milic. Sekundárními daty článku jsou: odborné články, novinové články a politologické komentáře.

Teoretická část

Článek v první kapitole systematicky diskutuje existující teoretické koncepty relevantní pro své téma. Diskutuje samotný teoretický základ nestátních ozbrojených milic. Analýzou federální ústavy a ústav jednotlivých unijních států chce poukázat na míru existence nástrojů omezujících formování polovojenských milic v americkém konceptu tolerantní demokracie. Zároveň se zaměřuje na deskripci zločinů z nenávisti¹ a domácího terorismu, které jsou často s aktivitami polovojenských milic spojovány.

1.1 Konceptualizace pojmu ozbrojených nestátních milic

Nestátní ozbrojené milice jsou aktéry doprovázejícími vývoj Spojených států od získání nezávislosti. Podkapitola diskutuje dva pohledy zaměřující se na tento koncept. První část prezentuje původ nestátních milic ve znění druhého dodatku Ústavy Spojených států. Článek postupně pracuje s přístupy Reinderse, Doughertyho a Weebera s Rodeheaverem za účelem vysvětlení dopadů legislativního aktu o nestátních milicích z roku 1792 na současnost. Ve druhé části diskutuje rozdíly mezi nestátními milicemi a krajně pravicovými hnutími, které svoji existenci ospravedlňují právě výkladem druhého dodatku americké ústavy.

Legislativní akt přijatý Kongresem v roce 1792 definoval ozbrojené milice jako organizace složené ze svobodných bílých mužů ve věku od 18 do 45 let, kteří měli ve vlastnictví mušketu, municí a související vybavení. Prezident Spojených států amerických disponoval kompetencí dohlížet a svolávat milicionáře v případě invaze nebo povstání za předpokladu schválení žádosti guvernéry nebo legislativami unijních států. Zákon zároveň dával právo federálním soudcům povolávat milice v případě ohrožení lokálních autorit, které by neměly dostatečně vysokou reaktivní sílu. Samotná organizace milic byla podmíněna dobrovolnou službou amatérských vojáků, jejichž úkolem byla ochrana pořádku v případě absence regulérní profesionální armády. Jeffersonovi federalisté věřili v existenci nestátních ozbrojených milic jako součást ochrany proti federální vládě potenciálně zneužívající své síly proti státům Unie. (Reinders 1977: 81-84).

Současný pohled na existenci milic je diametrálně odlišný. Existence roztržštěně velkého počtu milic po celém území Spojených států je minulostí. Aplikací původního výkladu legislativy z roku 1792 nalézáme legitimitu nestátní milice pouze v Národní gardě. Dougherty polovojenské milice identifikuje jako spolky občanů využívajících a praktikujících svá ústavně daná práva na vlastnictví střelných zbraní (Dougherty 1995: 959-985). Weeber a Rodeheaver s tímto názorem souhlasí. Zároveň tento koncept obohacují o tendenci vymezování se proti určitému etniku, rase nebo náboženské skupině (Weeber a Rodeheaver 2003: 182-187).

Krajně pravicové ozbrojené milice² se nově objevily v prostředí Spojených států kolem roku 2008. Hlavními proměnnými byly převážně změny v demografii způsobené

¹ Autorem přeloženo z anglického názvu „Hate crimes“.

² Jinými slovy je můžeme nazvat jako tzv. protivládní skupiny.

zvýšenou imigrací, pokulhávající ekonomikou, ale především zvolením prvního afroamerického prezidenta do úřadu. Protivládni hnutí sama sebe považují za opozici proti „Novému světovému pořádku“.¹ Filozofie moderních amerických milic je postavena na otevřené důvěře v konspirační teorie považované za alternativní zdroje informací. Většina těchto organizací nepodporuje zapojení, vedení násilí nebo jiné kriminální aktivity proti nastolenému establishmentu. Milice zdůrazňují potřebu přípravy na potenciální revoluční válku proti federální vládě. Důležitou součástí pochopení krajně pravicových milic je překonání nastoleného diskurzu poukazujícího na rasistickou podstatu existence těchto organizací. Nelze generalizovat tyto organizace jednotnou nálepkou. Samozřejmě se rasistická rétorika mezi milicemi nachází. Za své nepřátele považují imigranty, příslušníky rasových menšin, ale podporují i válku proti židovské nadvládě. Konspirační teorie hrají daleko důležitější roli v miliční rétorice. Obavy z legislativních návrhů limitujících práva na držení zbraní slouží jako idea nutnosti ozbrojení. Tyto organizace se zapojují do paramilitárního tréninku zaměřeného na ochranu občanů proti uzurpujícím ambicím federální vlády (SPLC 2020).

MacFarquhar nabízí jiný náhled na chápání existence krajně pravicových milic. Svoji tezi staví na současných celospolečenských nepokojích ve Spojených státech. Všeobecným chápáním výkladu slova milice bychom mohli označovat všechny ozbrojené skupiny od sousedských hlídek až po organizované BLM paramilitární skupiny. Současné pojetí milic je podle něho naprosto chybné, jelikož milice chráněná americkou ústavou je Národní garda. Krajně pravicová ozbrojená hnutí označuje za polovojenská uskupení chránící se proti potenciální vládní tyranidě. Tvrdí, že fundamentálním základem existence krajně pravicových ozbrojených hnutí je existence druhého dodatku Ústavy Spojených států garantujícího právo držet střelné zbraně. Dalším základním kamenem těchto organizací je důvěra v konspirační teorie namítající stále existující šanci zahraničního nebo domácího teroru. Zároveň ve svém článku připouští relevanci označování těchto organizací za polovojenské milice (MacFarquhar 2020).

1.1.1 Hlavní znaky ozbrojených nestátních milic

Ačkoliv jsou současné ozbrojené nestátní milice velmi heterogenní skupinou, na základě teoretického rozboru je můžeme definovat takto:

- Ozbrojené skupiny odkazující se na práva daná druhým dodatkem Ústavy USA legitimizující existenci milic a práva na držení střelných zbraní;
- vymezující se proti části společnosti, převážně náboženským menšinám nebo imigrantům;
- propagující konspirační teorie namítající šanci napadení USA zahraničním nebo domácím agresorem;
- obávající se transformace amerického politického systému v tyranidu federální vlády;

¹ Jedná se o konspirační teorii namítající existenci tajné mezinárodní vlády uzurpující nadvládu nad světem skrz autoritativní světovou vládu. Snaží se o nahrazení suverénních národů a zavedení „Nového světového pořádku“ (Keulenaar 2019).

- prezentující se jako opozice k „Novému světovému pořádku“;
- soukromě organizované jednotky zapojené do paramilitárního výcviku.

Výklad americké ústavy pracuje s výrazem nestátní ozbrojená milice v rámci právního chápání. Článek na tyto organizace nahlíží politologickým pohledem. Reflektuje jejich empirický posun z protivládní orientace k podpoře Trumpovy administrativy. Na základě diskuze používaných označení bude článek v dalších částech pracovat s pojmem polovojenská milice, jelikož nejvíce vystihuje činnost těchto organizací a usnadní identifikaci analyzovaných skupin. Tímto označením článek zahrnuje i ozbrojená krajně pravicová hnutí. Článek proto vypouští označení nestátní, jelikož z předešlé analýzy vyplývá ústavní legitimita milice připadající na Národní gardu.

1.2 Charakteristika americké tolerantní demokracie

Na rozdíl od militantní demokracie, která aktivně vystupuje proti svým ideologickým nepřátelům ohrožujícím stabilitu existujícího systému, tolerantní demokracie proti nim ani nevystupuje, ani neinicuje represivní akce. Nepřátelé demokracie mají garantovanou svobodu existence v systému, proti kterému se vymezují. Státní aparát nemá právo zasahovat do ústavou daných práv občanů i za předpokladu rétoriky ohrožující existenci demokratického zřízení. Tolerantní demokracie nevystavuje žádného aktéra systému represím za jeho existenci, rétoriku nebo názory (Mareš a Výborný 2013: 16-17).

Ústava Spojených států amerických postrádá jakýkoliv nástroj zamezující vzniku nebo existenci ideologického nepřítele. Reflektuje fundamentální práva zakotvená v jejím prvním dodatku garantující svobodu slova, vyznání a shromažďování. Pakliže osoba nebo organizace svým jednáním podryvá politický pořádek v systému, může se potenciálně dopustit trestného činu a být potrestán/a. Nicméně, samotná rétorika, ač silně například propagující státní převrat, je nedostačujícím počinem pro uvalení represí. Americký koncept tolerantní demokracie pomyslně vytyčuje linii, jejíž překročení se transformuje do spáchání trestného činu. Jednotlivec nemůže být obviněn z trestného činu na základě svého členství v organizaci, jejíž příslušníci byli odsouzeni ze spáchání trestného činu podryvajícího demokratické principy Spojených států amerických. Člen organizace může být vyšetřován pouze na základě aktivního zapojení do páchané trestné činnosti. Extremistické organizace americká ústava považuje za legitimní aktéry systému, jejichž existence je chráněna prvním dodatkem americké ústavy. Stejný princip se uplatňuje na extremistické projevy. Represe vůči takovým organizacím nebo názorům by byly shledány protiústavními. Nicméně, represivní pozici má ve vztahu k teroristickým organizacím. Federální vláda považuje za protizákonnou jakoukoli podporu, ať už materiální, finanční nebo ideologickou, teroristickým skupinám. Obžalovaná osoba se musí dopustit akce přesahující přímé nebo ideologické podpory takových organizací představujících hrozbu pro americkou demokracii (Tushnet 2009: 357-360).

1.3 Nástroje americké tolerantní demokracie limitující vznik polovojenských milic

Výklad Ústavy USA neobsahuje jakékoli právo některé z federálních institucí zasahovat do svobody slova na základě činnosti organizace nebo jednotlivce.

Samotný první dodatek uděluje americkému obyvatelstvu právo na plnou svobodu slova, a to včetně extremistických projevů. Na základě tohoto dodatku nemá Kongres autorizaci legislativní činností omezovat tato práva. Pro problematiku zkoumání polovojenských milic je důležitý druhý dodatek vkládající americké veřejnosti právo na držení střelných zbraní (The Constitution of the United States 2021). Profesorka práva Mary McCordová tvrdí, že druhý dodatek garantuje jednotlivcům právo na držení střelných zbraní pro osobní a majetkovou ochranu. Zároveň ale nelegalizuje ozbrojování skupin osob, které by byly organizovány ve smyslu nahrazení policejních orgánů. Tato skutečnost se nevztahuje na členy soukromých bezpečnostních služeb, jejichž činnost je buď federálními nebo státními zákony regulována (McCord 2020).

Pro rozšíření kredibility analýzy legitimacy polovojenských milic v americkém politickém systému, článek diskutuje tři ústavní precedenty rozhodované Nejvyšším soudem USA zaměřené na výklad prvního dodatku americké ústavy.

1.3.1 Smithův akt

Smithův akt podepsaný prezidentem Rooseveltem považuje za ilegální činnost, která reprezentuje a navádí ke svržení federální nebo státní vlády silou nebo násilím, podporu organizací usilujících o tento cíl, nebo spikleneckou činnost prováděnou za účelem jednoho z těchto cílů (Johnson 1958: 469). Existence Smithova aktu v americkém právním systému způsobuje kontroverzní procesy spojené s výkladem svobody projevu. Některé z nich se dostaly až k Nejvyššímu soudu USA. Článek se rozhodl je ve své deskripci analyzovat.

1.3.2 Dennis v. United States

Případ posuzovaný Nejvyšším soudem Spojených států amerických z roku 1950 pojednávající o intervenci práva na svobodu slova jedenácti členů Komunistické strany USA, kteří veřejně obhajovali násilné svržení federální vlády. Díky existenci Smithova aktu bylo deset obviněných shledáno vinnými a odsouzeno k pěti letům vězení. Odvolací soud potvrdil rozsudek soudu první instance. Obžalovaní se odvolali k Nejvyššímu soudu na základě podnětu o porušení prvního dodatku americké ústavy. Ten shledal rozsudek ústavním a potvrdil verdikt konspirace a organizace násilného svržení federální vlády za použití síly a násilí, což je podle znění Smithova aktu považováno za protizákonné (Library 2020a).

1.3.3 Yates v. United States

Případ se členy kalifornské odnože Komunistické strany USA obžalovaných z porušení Smithova aktu z důvodu obhajování a organizování násilného vládního převratu v roce 1956. Tento proces se nesl ve stejném duchu jako Dennis v. United States. Obžalovaní byli usvědčeni vinnými soudem první instance, ačkoli se bránili tvrzením o neporušení Smithova aktu z důvodu pasivní politické aktivity pouze napojené na ideologii vyznávající násilné převzetí moci. Smithův akt vyžaduje zapojení do aktivních pokusů o svržení vlády. Nejvyšší soud Spojených států zrušil předchozí rozsudky na základě zúžení působnosti Smithova aktu, který podle soudců tvrzením *organizování* míní formování organizace, nikoli provádění akce jménem nějaké organizace. Soud tímto tvrzením načrtl linii mezi nabádáním k akci a vírou v potenciální akci. Zároveň prohlásil, že není protizákonné obhajovat abstraktní

doktrínu násilného převzetí moci. Tímto rozhodnutím Smithův akt nebyl označen na neústavní, ale došlo k zúžení jeho výkladu (Library 2020b).

1.3.4 Brandenburg v. Ohio

Nejzásadnější rozhodnutí ve výkladu prvního dodatku americké ústavy. Jeho základem byl soudní proces s Clarencem Brandenburgem.¹ Během televizního přenosu Brandenburg ve své řeči pronesl rasistický projev namířený proti Afroameričanům, Židům a zároveň všem, kdo tyto menšiny podporují. Nepřímo v něm naznačil následné činy vedené proti těmto skupinám. Ve stejném projevu nařknul americkou legislativu, exekutivu i soudní moc z potlačování práv bílé rasy. Brandenburg byl obviněn z nabání k násilí. Příklad rozhodoval Nejvyšší soud Spojených států z důvodu podnětu porušení prvního dodatku americké ústavy. Ten zrušil předchozí obvinění soudů nižších instancí s odůvodněním neústavnosti kroků americké vlády trestající abstraktní obhajování/nabádání k použití násilí, jelikož tato skutečnost nevyústila v přímou iniciaci hrozící protizákonné akce (Library 2020c).

1.3.4.1 Brandenburgův test

Součástí rozsudku byl rovněž uveřejněn tzv. Brandenburgův test, který se dodnes využívá pro rozpoznání vládního práva na zakázání nebo omezení svobody slova v případech nabádajících k užití síly nebo kriminální aktivity. Test se skládá ze dvou bodů (Cornell Law School 2020):

- *Řeč je přímo cílena na iniciaci nebo páchání hrozící protizákonné akce;*
- *Řeč pravděpodobně iniciuje nebo produkuje nějakou takovou akci.*

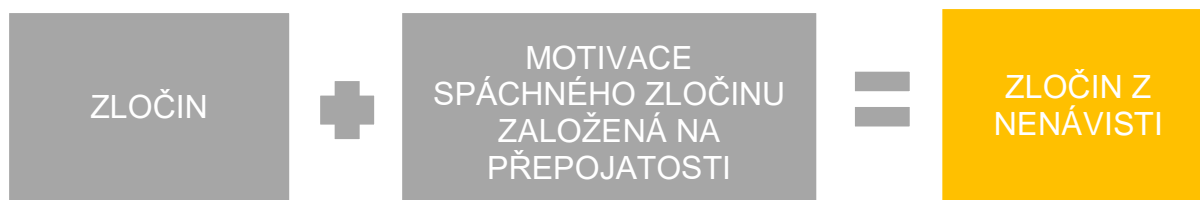
Pakliže analyzovaný projev splňuje oba body, je považován za protizákonný a může být vystaven kriminálnímu vyšetřování (Cornel Law School 2020).

1.4 Teoretické vymezení zločinů z nenávisti a aktů domácího terorismu

Polovojenské milice jsou často spojovány s podněcováním a pácháním zločinů z nenávisti. FBI takové činy definuje jako trestné činy namířené proti osobě nebo majetku celkově nebo částečně motivované rasou, náboženským vyznáním, postižením, sexuální orientací, etnicitě, genderem nebo genderovou identitou. Podle výkladu prvního dodatku Ústavy USA nelze osoby nebo organizace trestně stíhat pouze na základě jejich hodnot nebo názorů. Společnost může být pobouřena názory založenými na lžích nebo nepravdivých stereotypech. Federální autority nemohou proti takovému jednání zasahovat. Není ilegální vyjádření urážlivých názorů nebo afilace s lidmi sdílícími takové názory. Avšak, první dodatek nechrání proti spáchání zločinů motivovaných filozofickými názory (FBI 2020). Domácí terorismus zahrnuje skupiny nebo jednotlivce operující na půdě Spojených států a Porto Rica bez zahraniční pomoci a vedení, jejichž násilné akty jsou přímo namířeny proti vládě USA nebo americké veřejnosti (Russell 2001: 5).

¹ Clarence Brandenburg byl lídrem odnože Ku Klux Klanu v státě Ohio.

Obrázek č. 1 – Grafické znázornění zločinů z nenávisti podle FBI (vlastní zpracování)

1.5 Zakázání protestů a demonstrací ve Spojených státech

Federální vláda má ústavou garantované právo na zamezení protestů nebo veřejných shromáždění, pakliže by měly násilný charakter. První dodatek americké ústavy ve svém znění přímo předkládá tuto podmínku. Pakliže by se vědomě jednalo o násilnou formu protestu, americké úřady mají právo na zrušení takové akce. I když mají vlády jednotlivých amerických států právo na omezování času a místa plánovaných protestů, v žádném případě nesmí být předmětem zákazu obsah demonstrace. První dodatek garantující právo na svobodu projevu se vztahuje i na takové projevy jdoucí proti zájmům jednotlivých státních vlád. Koná-li se protest na veřejném místě,¹ nesmí být limitována diskutovaná témata. Teorie je chápána takto: pakliže autority otevřou diskuzní panel veřejnosti, nesmí zužovat debatu regulacemi povoleného obsahu. Opačně se hledí na demonstrace na území federálních budov a úřadů. Právo na protest se nevztahuje na akce konající se na pozemku nebo v budově některého z federálního nebo vládního úřadu i za předpokladu nenásilného průběhu demonstrace (FFI 2020).

1.6 Prvky ústav federálních států limitující existenci polovojenských milic

Deskripce ústav federálních států Unie ukázala existenci tří možných zákonů regulujících, omezujících nebo zakazujících působení polovojenských milic na svých územích. Celkem 48 států má ve svých ústavách opatření požadující podřízení vojenských jednotek civilní autoritě. Limitem těchto ustanovení je pochopení definice vojenských jednotek. Ústava státu Virginie například říká: *Ve všech případech musí být vojenské složky striktně podřízené veřejné moci*² (ICA 2020: 4). Pakliže se soukromé organizace organizují v jednotkách vojenského stylu, nejsou nikterak podřízené civilní moci. Aplikací výkladu znění ústavy Virginie se jeví činnost polovojenských milic jako nelegitimní. Samotné prokázání této skutečnosti se jeví jako velmi problematické.

Dvacet devět států má ve svých ústavách obsaženy zákony zakazující skupině jednotlivců formování organizací podobajícím se vojenským jednotkám. Výklad ústav se liší stát od státu, ale zobecněním se dají tyto zákony vyložit jako zákazy cvičení nebo pořádání veřejných průvodů se střelnými zbraněmi a vojenskými uniformami. Výklad ústavy státu New York říká: *Nikdo kromě organizované milice (Národní gardy) a ozbrojených složek Spojených států se nesmí zapojit do veřejných přehlídek a shromáždění jako vojenská jednotka se střelnými zbraněmi v jakémkoli městě*

¹ Do této kategorie veřejných míst spadají i univerzitní kampusy státních vysokých škol.

² Autorem přeloženo do češtiny z originálního anglického znění ústavy států Virginie.

v tomto státě¹ (ICA 2020: 5). Zapojením do veřejných shromáždění nebo protestů za účelem udržení míru nebo ochrany práv protestujících by polovojenské milice pravděpodobně spadaly pod tento výklad. Především z důvodu přítomnosti střelných zbraní a nošení uniforem vojenského stylu.

Dvacet pět státních ústav obsahuje části kriminalizující určité polovojenské aktivity. Podle jejich výkladu jsou za ilegální činnosti považována cvičení ostatních jedinců zacházení se střelnými zbraněmi, výbušninami nebo technikami potenciálně narušujícími veřejný pořádek. Ústava státu Colorado říká: *Jakákoli osoba demonstrující před jinou osobou použití nebo výrobu jakékoli zbraně, výbušniny nebo techniky schopné způsobit zranění nebo úmrtí jiné osoby a zároveň jiné akce, kdy jednotlivec zná následky ilegální činnosti v následném narušení veřejného pořádku,² nebo spojení s dalšími osobami za účelem tréninku nebo cvičení se střelnými zbraněmi, výbušninami nebo technikami schopnými způsobit zranění nebo smrt další osoby na základě ilegálního použití může být shledána vinnou se sazbou odnětí svobody až na 5 let³* (ICA 2020: 6). Pohledem na činnost polovojenských milic můžeme takové chování nalézt, především v rámci tréninku a demonstrace využití střelných zbraní a vojenského tréninku (ICA 2020: 1-8).

Každý z padesáti států Unie má ve své ústavě obsažen výklad zákona alespoň částečně limitujícího existenci polovojenských milic. Z teoretického hlediska jsou vymezeny činnosti, které americké státy považují za ilegální. Reálným problémem je vymahatelnost a prokazatelnost těchto skutkových podstat.

1.4.1 Nástroje limitující existenci polovojenských milic

První dodatek americké ústavy značně limituje nástroje federální vlády, jak bránit sama sebe proti extremistickým organizacím, respektive polovojenským milicím. Deskripce ústav jednotlivých federálních států zárodek restriktivních opatření našla, liší se ovšem v jednotlivých státech. Mimo to, federální vláda za ústavou daných podmínek může intervenovat shromažďovací právo. Přijme-li článek limit reálné vymahatelnosti a prokazatelnosti takových činů, jsou jimi:

- prohibice sdružování jednotlivců v organizacích podobajících se vojenským jednotkám;
- zákaz poskytování výcviku se střelnými zbraněmi, výbušninami a technikami potenciálně narušujícími veřejný pořádek;
- podřízení vojenských jednotek civilní autoritě (za předpokladu považování polovojenských milic za vojenské jednotky);
- právo federální vlády na zamezení protestů nebo veřejných shromáždění, pakliže by měly tyto akce násilný charakter.

¹ Autorem přeloženo z originálního anglického znění ústavy státu New York.

² Narušení civilního pořádku je obecně definováno jako veřejná disturbance zahrnující akty násilí dvěma nebo více osobami, které mají za následek bezprostřední ohrožení jiných osob nebo majetku.

³ Autorem přeloženo z originální anglického znění ústavy státu Colorado.

2. Analytická část

Polovojenské milice nejsou novým aktérem v americkém systému, jsou zde přítomny po generace. Zlomový nárůst ovšem zaznamenaly se zvolením prezidenta Obamy.¹ Nejvyšším počtem evidovaných polovojenských milic/krajně pravicových hnutí v amerických dějinách byl rok 2016, kdy SPLC evidoval celkem 1360 těchto organizací (SPLC 2020). Korelace Obamovy administrativy s protivládními extremistickými skupinami a polovojenskými milicemi je podle zprávy SPLC spojena s pokulhávající ekonomikou a šířícími se konspiračními teoriemi mainstreamovými médii jako Fox News. Patriotické skupiny byly za Obamovy administrativy poháněny měnícím se demografickým složením americké společnosti, obrovským nárůstem státního dluhu, krizí zmítanou ekonomikou a legislativními návrhy prezidenta Obamy. Polovojenské milice začaly rekrutovat nové členy skrz rétoriku ohrožení individuální svobody Obamovou administrativou. Během jednoho z Obamových projevů příslušníci polovojenských milic drželi transparent navrhuující *zalévání stromu svobody krví tyranů* (McGreal 2010). Zhodnocení dvou Obamových mandátů ukazuje na faktory mobilizující nárůst polovojenských milic. Dlouhodobý odpor k federální vládě spojený se zvolením prvního Afroameričana prezidentem Spojených států jsou hodnoceny jako primární důvody růstu polovojenských milic. Za sekundární jsou označovány: zvažovaná legislativa omezující držení střelných zbraní a následky ekonomické krize z roku 2008 (Daileida 2016).

Citované projevy v analytické části byly doslovně přeloženy z anglického originálu do češtiny. Článek si je vědom občasných stylistických nesrovnalostí, domnívá se, že doslovně přeložené citáty poskytují čtenáři větší autenticitu.

2.1 Rétorika Donalda Trumpa rezonující v podporu polovojenských milic

Samotná rétorika Donalda Trumpa před prezidentskými volbami v roce 2016 by se dala označit za novou vlnu politického boje. Nárůst nacionalismu a ostrakizace náboženských menšin a imigrantů byl jedním z hlavních předpokladů Trumpova vítězství. Heterogenní americká společnost pod nápoem ekonomických a demografických změn je velmi náchylná k této rétorice.

Během shromáždění ve státě New Hampshire prezident Trump označil syrské uprchlíky za tajnou armádu: „*Mohli by být ISIS, nevím. Toto by mohl být jeden z největších taktických triků v historii. Dvou set tisícová armáda*“ (Johnson a Hauslohner 2017). Dalším prohlášením komentoval události z 11. září 2001. Donald Trump v Alabamě řekl: „*Sledoval jsem pád Světového obchodního centra z Jersey City, kde tisíce a tisíce lidí oslavovaly pád této budovy*“ (Johnson a Hauslohner 2017). Během rozhovoru pro CNN se vyjádřil: „*Myslím si, že nás islám nenávidí. Je tu něco takového, neuvěřitelná nenávisť. Musíme se dostat až k jádru tohoto problému. Je tu neuvěřitelná nenávisť*“ (Johnson a Hauslohner 2017). Imigrace je často prezidentem Trumpem využívána. Vždy se snaží poukázat na nebezpečí s ní spojené. Na adresu mexických imigrantů se vyjádřil takto: „*Když Mexiko posílá své lidi, tak neposílá ty nejlepší. Posílají lidi mající hodně svých problémů, které přinášejí s sebou. Přinášejí drogy a kriminalitu. Jsou to násilníci. A někteří, domnívám se, jsou dobří lidé*“ (Scott 2019). Další prohlášení adresoval na válku mezi drogovými kartely s mexickou

¹ Southern Poverty Law Center udává boom těchto organizací ze 149 během posledního funkčního roku mandátu prezidenta Bushe na 512 do konce roku 2009.

federální vládou, řekl: „*Přemohli mexickou policii, přemohli a těžce zranili mexické vojáky. Tohle není nevinná skupina lidí. Je to velký počet tvrdých lidí, který zranil a napadl mexickou policii a armádu*“ (Scott 2019). Pár dnů před volbami¹ v roce 2018 se vyjádřil k situaci na americko-mexické hranici, řekl: „*Někteří lidé to nazývají invaze. Je to jako invaze. Násilně překračují mexickou hranici*“ (Scott 2019).

Z historické perspektivy se polovojenské milice vymezovaly proti autoritě federální vlády, kterou považovaly za primárního nepřítele. Nezáleželo, jaká politická strana byla u moci. Změnu chování milicionářů můžeme trasovat do roku 2016. Podle Marka Pitcavaglia zvolení prezidenta Trumpa přineslo zmatek do studia těchto organizací. Z tradičně protivládních skupin se stali ochránci a zastánci politik Trumpovy administrativy. Pitcavagio svůj názor podkládá empirickým chováním milic hojně se účastnících protestů a shromáždění, ve kterých zaujímají roli ozbrojených ochránců ostatních protestujících. Překvapivé propojení polovojenských milic a federální vlády vidí především v protiimigrační a antimuslimské rétorice. Nedávné události toto spojení ještě více prohloubily nalezením společných nepřátel zformovaných z protestů napříč Spojenými státy, BLM² a Antify.³ Pitcavagio zároveň namítá, že příslušníci polovojenských milic nikdy nebyli vyhraněni proti Antifě po dekády existující v Evropě. Ihned po namířené rétorice prezidenta Trumpa proti této heterogenní levicové organizaci, zástupci polovojenských milic započali kampaně ostrakizující Antifu a její stoupence (Michel 2017). Pitcavagio tvrdí: „*Protivládní extremisté jsou rozzuřeni na Antifu, jelikož právě Antifa jde po Trumpovi a jeho příznivcích*“ (Michel 2017).

Navzdory klasickému diskurzu vymezování se proti federální vládě, vytvořilo zvolení Donalda Trumpa prezidentem polovojenským milicím jakýsi pocit vlastní legitimacy (Mitchell a Sullivan 2016). Názorový posun lze vidět ve dvou rovinách, restauraci amerického konzervativního dědictví v popředí s imigrační politikou a otevřené podpory práva na držení střelných zbraní. Zucchino tuto situaci vysvětluje jako vidinu konce dlouhodobých liberálních politik nastolených Demokraty.⁴ Milicionářskou Ameriku popisuje jako místo, kde je křesťanství vyučováno ve školách,

¹ V roce 2018 se uskutečnily tzv. Mid-term elections nahrazující 35 senátorů a všech 435 kongresmanů.

² Black Lives Matter je občanské hnutí založené na základě protestů proti zproštění obžaloby George Zimmermana z vraždy neozbrojeného Afroameričana Trayvona Martina, sedmnáctiletého Afroameričana, na Floridě v roce 2013. Jedná se o decentralizované hnutí, jehož aktivity jsou dodnes zaměřeny proti projevům policejního násilí nebo legislativním změnám omezujícím svobodu Afroameričanů. BLM je spojováno s několika kontroverzemi, ať už označován za rasistické hnutí nebo vedení záměrných akcí proti příslušníkům bezpečnostních složek (Banks 2018: 709-710).

³ CSIS Antifu popisuje jako decentralizované krajně levicové hnutí bojující proti neonacistům, rasistům nebo jiným krajně pravicovým extremistům. Symboly tohoto hnutí jsou dva prapory, rudá vlajka Velké říjnové revoluce a černá odkazující na anarchistická hnutí z 19. století. Členové Antify jsou heterogenní skupinou propojující především anarchisty, environmentální aktivisty a levicové radikály (Jones 2020). Je spojena s pácháním násilných útoků, které vyvrcholily požadavkem prezidenta Trumpa na označení Antify za teroristickou organizaci (Williams 2020).

⁴ Zucchino má především na mysli Obamovu administrativu a kandidaturu Hillary Clintonové, kterou milicionáři viděli jako nástupkyni Obamových restriktivních politik především ve vztahu k držení střelných zbraní.

interrupce je nelegální a imigranti přicházejí pouze z Evropy. Navrhovaná restriktivní imigrační politika namířená především proti muslimským a latinskoamerickým zemím rezonovala ve shodu polovojen-ských milic s Trumpovou kampaní. Druhým diskurzem bylo přesvědčení, že zvolení Hillary Clintonové by znamenalo omezení práva na držení střelných zbraní. I přes to, že se tradičně polovojen-ské milice pasují do opoziční role k federální vládě, Trumpova MAGA¹ kampaň nabídla milicionářům prostor pro sebeidentifikaci (Zucchino 2016).

Článek v následující části diskutuje milníky v mobilizaci polovojen-ských milic během Trumpova mandátu. Jejich deskripce spolu s citovanými prohlášeními prezidenta Trumpa se snaží poukázat na hlubší zapojení polovojen-ských milic do nedávných událostí ve Spojených státech.

2.2 Milníky v mobilizaci polovojen-ských milic od roku 2016

Prezidentské volby v roce 2016 odstartovaly změnu diskurzu vztahu polovojen-ských milic a federální vlády. Do samotných voleb byla striktně protivládní, jejich hlavním pojátkem byla obava z uzurpování moci federální vládou. Tyto obavy legitimizovaly silné vyzbrojování a vojenský trénink. Zvolení Donalda Trumpa prezidentem USA antipatii narušilo. Shodně od roku 2016 nalézáme empirickou změnu chování těchto organizací, které samy sebe pasují do role neutrálních ozbrojených jednotek dohlížejících na průběh a bezpečnost demonstrací (ADL 2020a).

2.2.1 Protesty v Charlottesville v roce 2017

Tisíce lidí se shromáždily v Charlottesville ve Virginii² z důvodu návrhu odstranění sochy generála Roberta E. Leeho³ z městského parku. Den před samotným protestem se na kampusu místní univerzity uspořádal pochodňový pochod přibližně stovek protestujících. Expertní analýzy je rozdělily do tří skupin: 1) organizované skupiny bílých nacionalistů; 2) odhodlané skupiny jejich odpůrců; 3) policejní složky. Při pochodu kolem hlavních budov univerzity dav skandoval: *Nenahradíte nás! Židi nás nenahradí!* (Spencer a Stolberg 2017).

Samotná demonstrace svolaná na ochranu sochy generála Roberta E. Leeho se zvrhla v projevy rasismu a antisemitismu. Demonstrující nosili prapory se svastikami a vykřikovali hesla *krev a půda*⁴ odkazující na nacistickou ideologii. Jeden z demonstrujících při rozhovoru s Vice News řekl, že Charlottesville je řízen komunistickými Židy a kriminálními Afroameričany. Průběh shromáždění se vymkl

¹ MAGA je zkratkou Trumpova předvolebního sloganu z roku 2016 „Make America Great Again“. Podle politických prohlášení na oficiálních internetových stránkách kampaně lze najít formulace odkazující na křesťanské hodnoty propojené s politickými vizemi. Program zmiňuje slova jako „Stvořitel“ dávající lidem rovná práva nebo „Bůh“ tvořící pozemská práva včetně toho na držení střelných zbraní, která jsou světovou autoritou nedotknutelná (Trump 2021).

² Především se jednalo o nerezidenty tohoto města, kteří záměrně přijeli do Charlottesville kvůli plánované krajně pravicové demonstraci.

³ Generál Lee se zúčastnil americké občanské války na straně Konfederace. Kontroverze je založena na Konfederaci bráněného otroctví, které je viděno za existencí této sochy na univerzitním kampusu (McLaughlin 2020).

⁴ Ideologie NSDAP využívala tuto politiku jako glorifikaci německé role ve společnosti. Zdůrazňuje rolnickou povinnost vůči německé rase (Swaney 2004: 47).

kontrole. Docházelo k násilným potyčkám mezi oběma tábory. Policejní složky naprosto ztratily kontrolu nad situací. Černou tečkou celé demonstrace byl nájezd automobilu do průvodu, který za sebou zanechal několik zraněných a jednu usmrčenou osobu. Nejvyšší státní zástupce Jeff Sessions tento útok označil za akt domácího terorismu (Green 2017). Prezident Trump se k samotným událostem v Charlottesville vyjádřil během dvou tiskových konferencí. Během první odsoudil jakékoli organizace podporující šíření nenávisti včetně Ku Klux Klanu nebo neonacistických hnutí. Řekl: „*Rasismus je zlo. Ti, kdo páchají násilí v jeho jménu, jsou kriminálníci včetně Ku Klux Klanu, neonacistů a ostatních nenávistných skupin odporujících všemu, na čem jsme jako Američané založeni* (Bennett 2017). O pár dnů později svůj komentář doplnil o prohlášení: *Byli tam velmi špatní lidé v této skupině, ale byli tam i velmi fajni lidé, na obou stranách* (Holan 2019).

Expertní kruhy události v Charlottesville spolu s komentářem Donalda Trumpa považují za hnací motor mobilizace krajně pravicových hnutí především mezi mladými lidmi, kteří byli do té doby apolitičtí (Thompson 2017). Mezi polovojenské milice v Charlottesville průkazně se účastníci demonstrace patřily: Light Foot Militia z Pensylvánie, Three Percenters, Oath Keepers nebo Ku Klux Klan. Doplnila je neonacistická politická strana Traditionalist Workers Party (Kozłowska 2017, Michel 2020).

2.2.2 Polovojenské milice v období po úmrtí George Floyda

Úmrtí George Floyda při policejním zásahu v Minneapolisu v roce 2020 odstartovalo vlnu masivních protestů napříč Spojenými státy. Polovojenské milice si na základě protestů samovolně přisoudily roli ochránců majetku a zdraví všech demonstrujících. Přítomnost plně ozbrojených mužů ve vojenských uniformách častokrát připomínala operaci Národní gardy, jelikož design uniforem nošených členy polovojenských milic byl vizuálně téměř nerozlišitelný. Policejní jednotky v některých městech podle ověřených případů přítomnost těchto organizací ocenily. Legitimitu jejich ochranným operacím prezident Trump nepřímo vyslovil v předvolební kampani, kdy mnohokrát přirovnal vítězství Joea Bidena ke katalyzátoru všudypřítomného nebezpečí ze strany krajně levicových hnutí. Dosud nepotvrzenou otázkou zůstává fakt, zdali prezident Trump vědomě přítomnost polovojenských milic přehlížel a primárně se zaměřoval na demonstranty, kteří nepředstavovali takovou hrozbu jako ozbrojení milicionáři. Tato hrozba se ukázala v plném světle při demonstracích v městě Kenosha. Sedmnáctiletý Kyle Rittenhouse zastřelil dva protestující. Důvodem jeho přítomnosti během protestů byla právě idea ochrany majetku a životů všech zúčastněných (Meyer 2020).

2.2.3 Reakce polovojenských milic na opatření spojená s pandemií Covidu-19

Opatření zavedená legislativami jednotlivých federálních států se ve velké míře setkala s nevolí obyvatelstva. Hlavní města napříč Spojenými státy byla svědky protikoronavirových protestů, kterých se účastnili různí aktéři jako protivakcinační aktivisté, vyznavači konspiračních teorií, ale i polovojenské milice. Cílem těchto akcí bylo vyjádření nesouhlasu se zavedenými opatřeními. Důvod přítomnosti milicionářů byl jiný. Příslušníci milic byli často přímo na protesty zváni za účelem poskytování ochrany demonstrantů. Na protest 30. dubna 2020 v Michiganu bylo pozváno 30 milicionářů, kteří měli zaručovat bezpečnost během samotného shromáždění.

Analýza Michiganských událostí provedená Jaredem Y. Sextonem ukazuje na dva důvody přítomnosti polovojenských milic během celonárodních protestů: 1) Někteří milicionáři byli opravdu pouze zainteresováni kvůli ochraně sebe a svých rodin od sociálního kolapsu; 2) Druhým důvodem poukazuje na nalezení „bitevního pole proti Novému světovému pořádku.“ Tato skupina je podle Sextona explicitně zaujata vytvořením homogenního státu bílých Američanů věřících v existenci druhé občanské války započaté díky rasovému konfliktu. Dalším důvodem přítomnosti milic během protestů bylo naverbování nových členů (Coaston 2020).

2.2.4 Polovojenské milice během prezidentských voleb v roce 2020

Během první debaty prezidentských kandidátů dostal prezident Trump prostor k odsouzení polovojenských milic. Svoji odpovědí se nepřiklonil ani k jedné variantě. Na doplňující otázku zaměřenou na Proud Boys řekl: *Proud Boy – ustoupili a zároveň byli v pohotovosti. Povím Vám ale něco. Někdo musí udělat něco s Antifou a levicí, protože toto není krajně pravicový problém, toto je krajně levicový problém* (Frenkel a Karni 2020). Nelze s přesností určit, zdali prezident Trump záměrně na tuto otázku odpověděl vyhýbavě. Samotné vyjádření vyvolalo v táboře Proud Boys oslavy získání jakési vlastní legitimacy. Podle profesora Squairea je toto vyjádření podpory naplněním dlouhodobé fantazie Proud Boys. Citovaná Trumpova odpověď se dokonce objevila v logu Proud Boys na sociálních sítích (Collins a Zadrozny 2020).

Pohled do volebního štábu prezidenta Trumpa ukazuje podobné prohlášení Donalda Trumpa Jr., který pronesl na adresu prezidentských voleb: *Radikální levice se snaží o krádež těchto voleb od mého otce. Potřebujeme všechny schopné muže a ženy, aby se připojili do armády pro Trumpovu volební bezpečnostní operaci* (Larson 2020). Nikdo z volebního štábu Donalda Trumpa otevřeně nepodpořil polovojenské milice. Toto prohlášení vzbudilo obavy i mezi americkými bezpečnostními službami obávajícími se potenciálního šíření násilí v rámci otevřených veřejně dostupných částí fyzického volebního procesu jako stánky kampaní, volební místnosti nebo události zaměřené na registraci voličů. Agentury doplnily, že akty domácího terorismu by mohly být spojené s volbami obecně, volebními výsledky nebo obdobím po volbách (Hennigan a Bergengruen 2020). Dnes již víme, že šíření konspiračních teorií ohledně výsledku prezidentských voleb vyústilo v útok na budovu amerického Kongresu.

2.2.5 Zapojení polovojenských milic do útoku na budovu Kongresu

Poslední dny mandátu prezidenta Trumpa s sebou přinesly události nemající v americké historii obdoby. Budova amerického Kongresu je považována za jeden z hlavních symbolů americké demokracie. Povolební proces certifikace výsledků prezidentských voleb byl narušen násilným vniknutím demonstrantů do budovy. Přítomný policejní sbor neodolal náporu protestujících. Celý incident je stále vyšetřován, avšak zveřejněné informace účastníky útoku popisují jako heterogenní skupiny skládající se z podporovatelů prezidenta Trumpa, sympatizantů konspirační teorie QAnon, neonacistických organizací a polovojenských milic (Farivar 2021).

Prezident Trump je obviňován z iniciace samotného útoku. Během demonstrace svých MAGA¹ příznivců proti legitimitě výsledků prezidentských voleb pronesl názory,

¹ Zkratka sestavená z hesla předvolební kampaně v roce 2016 Make America Great Again.

kteří jsou spojovány s následnými událostmi. Svoji řeč započal slovy: *Zastavte tu krádež!* Poté na adresu inaugurace prezidenta Bidena pronesl: *Nikdo nezíská naši zemi zpět slabostí. Budete muset ukázat sílu a budete muset být silní.* Jedním z nejkontroverznějších názorů byl příspěvek, který avšak nebyl prezidentem Trumpem dokončen. Řekl: *Budeme kráčet dolů ulicí na Pennsylvania Avenue,¹ miluji Pennsylvania Avenue, a půjdeme do Kapitolu. Pokusíme se a dáme...* (Davis a Frias 2021). Tuto myšlenku již Donald Trump nedokončil. Nelze s jistotou posoudit, zdali byla záměrně použita nebo se projevila jako souhra náhod.

Stále probíhající vyšetřování ukazuje na zvýšenou trajektorii hrozby krajně pravicových extremistických skupin hrajících prim během událostí 6. ledna. Dosavadní zatýkání hlavních protagonistů propojuje polovojenské milice s útokem. Zatčené osoby² byly afilovány především s Oath Keepers, Three Percenters a Proud Boys. Podle vyjádření FBI byly polovojenské milice vždy v moderní éře zapojeny do protivládních aktivit, avšak nikdy nedošlo k přímému útoku na federální nebo vládní budovu. Preciznost s jakou milicionáři byli organizováni, ukázala vysokou míru využití natrénovaných pohybů. Z dostupných videozáznamů je patrná výstroj vojenského typu nošena členy polovojenských milic, pohybování se v těsných formacích, disciplína s jakou milicionáři postupovali budovou Kapitolu a zároveň komunikace prováděná skrz gesta a ruční vysílačky.

Napadení budovy Kapitolu nebylo spontánní akcí protestujících přítomných během svolané demonstrace. Zveřejněné informace federálními autoritami poukazují na organizované plánování nějaké akce proti federální vládě. Podle zprávy washingtonského soudu byly polovojenské milice z Virginie, Ohia a dalších států zapojené do plánování napadení amerického Kapitolu. Rozbor komunikace milicionářů před, během a po útoku indikuje jistou míru přípravy a odhodlání proniknutí hluboko dovnitř budovy Kongresu za účelem *lidového zatýkání* zvolených zástupců (Hsu, Jackman a Barrett. 2021).

Podle databáze extremismu George Washington University bylo celkem obžalováno více než 140 osob. Článek uvádí několik příkladů zatčených příslušníků polovojenských milic. Jessica Watkinsová a Donovan Crowl³ byli obviněni po zveřejnění fotografií na sociálních sítích ukazujících sami sebe v budově Kapitolu s popiskem a oslavou jeho dobytí. Federální prokurátor rovněž vnesl obvinění proti Robertu Gieweinovi sympatizujícímu s Three Percenters za proniknutí do budovy Kapitolu v první vlně útoku. Fotografie pořízené během útoku ho zachycují ve vojenském stylu výstroje sestávajícího se z taktické vesty, brýlí, helmy vojenského typu a baseballové pálky. Robert Giewein se po útoku ohledně svého zapojení vyjádřil takto: *Zaútočil jsem, abych dostal zkorumpované politiky pryč z jejich pozic* (Goldman, Benner a Feuer 2021). Thomas Edward Caldwell byl obviněn z trestných činů obstrukce oficiálních opatření, nelegálního vstupu do federální budovy a násilného

¹ Pennsylvania Avenue je dlouhá diagonální ulice ve Washingtonu D. C. spojující Bílý dům a budovu Kapitolu. Často je přezdívána jako „americká hlavní ulice“ (NPS 2021).

² Článek pracuje pouze s relevantními příklady zatčených sympatizantů polovojenských milic. Škála organizací a osob zapojených do útoku byla široká, od neonacistů až po vyznavače konspiračních teorií.

³ Sami sebe považují za hlavní představitele polovojenské milice ze státu Ohio napojené na Oath Keepers.

doprovodu těchto akcí. Jon Ryan Schaffer čelí šesti obžalobám vycházejícím z participace na útoku. Oba muži jsou afilováni s Oath Keepers (Fazio 2021).

2.3 Příklady aktivních ozbrojených polovojenských milic

Následující podkapitola představuje příklady aktivních polovojenských milic. Postupně jsou diskutovány tři: Three Percenters, Oath Keepers a Proud Boys. Článek pracuje s materiály Southern Poverty Law Center a Anti-Defamation League, které se specializují na výzkum polovojenských milic a krajně pravicových hnutí ve Spojených státech amerických.

2.3.1 Three Percenters

Polovojenská milice podporující myšlenku malého počtu oddaných patriotů chránících občany USA před vládní tyranii. Milice Three Percenters byla založena v roce 2008 na základě historicky neakurátního výkladu dějin tvrdícího, že pouze tři procenta Američanů bojovaly v revoluční válce proti Britům. Aspekt dělící Three Percenters od klasického chápání polovojenských milic je volné členství, nemají striktně organizované jednotky. Experti ji považují za online milici, jelikož mobilizuje své členy výhradně skrz sociální sítě. Zvolení prezidenta Trumpa znamenalo posun v ideologii Three Percenters. Silná podpora Trumpovy administrativy znegovala protivládní rétoriku milicionářů, která se transformovala v antiimigrační, antiislámskou a antilevicovou podporu. Three Percenters se aktivně účastnili demonstrací namířených proti koronavirovým opatřením a shromážděním organizovaným na základě úmrtí George Floyda. Od svého vzniku byli někteří příslušníci této milice zapojeni do kriminálních aktivit na škále od porušení vyhlášek upravujících nošení zbraní až po teroristické konspirace a útoky (ADL 2020b).

2.3.2 Oath Keepers

Faktor odlišující Oath Keepers od ostatních milic je snaha o primární rekrutaci současných nebo bývalých příslušníků ozbrojených složek a policejních nebo hasičských sborů. Ideologie vyznávaná členy této organizace prezentuje víru v konspirační teorii existence tyranského světového orgánu zvaného „Nový světový pořádek“ snažícího se odebrat Američanům základní práva jako držení stříelných zbraní. Milicionáři věří, že odzbrojení by bylo prvním krokem, jelikož bez zbraní by je „Nový světový pořádek“ zotročil. Jejich propaganda tlačí na členy armády a policie z důvodu přísahy obrany Ústavy USA proti všem zahraničním a domácím nepřátelům. Samotní Oath Keepers tvrdí, že disponují desítkami tisíc členů napříč Spojenými státy (ADL 2015: 1-3).

2.3.3 Proud Boys

Jedna z nejmladších organizací polovojenského typu. Expertními kruhy jsou Proud Boys označováni za heterogenní uskupení napojené na ostatní extremistické organizace šířící antisemitismus a nadřazenost bílé rasy. První událostí, které se Proud Boys účastnili, byly protesty v Charlottesville. Příslušníci této organizace se vymezují proti imigraci, islámu, podporují rasistickou a koloniální rétoriku obhajující

nadřazenost jednoho etnika nad druhým. Gavin McInnes¹ v roce 2017 v Taki magazínu napsal: *Přinesli jsme silnice a infrastrukturu do Indie a oni je stále používají jako toaletu. Naši kriminálníci postavili hezké silnice v Austrálii, ale Aboriginci je stále používají jako postele. Až zase někdo řekne něco o kolonizaci, správná odpověď bude: Není za co* (McInnes 2017). Nejradikálnější křídlo Proud Boys je reprezentováno polovojenskou skupinou sloužící jako ochrana krajně pravicových demonstrantů během shromáždění nebo pochodů. Proud Boys silně podporují prezidenta Trumpa a jeho antiimigrační politiku. Na rozdíl od ostatních organizací vykazujících znaky polovojenských milic, Proud Boys jsou spíše označováni za sociální hnutí, které se nikdy nevyhraňovalo proti federální vládě (SPLC 2018).

2.4 Polovojenské milice a bezpečnostní složky

Empirické zkoumání vztahu polovojenských milic s bezpečnostními složkami napříč Spojenými státy ukazuje na dekády konstantní problém. Afiliace příslušníků policie, armády nebo Národní gardy s krajně pravicovými organizacemi, nikoli jen s polovojenskými milicemi, je dlouhodobě neřešeným problémem. Bývalý agent FBI Michael German ve své zprávě uvádí, že orgány zodpovědné za řešení tohoto problému často selhávají. Svoje argumenty podkládá faktem propojení policejních složek s polovojenskými milicemi nejméně ve 12 státech od roku 2000. Zpráva poukazuje na interní řešení objevených případů za účelem nevzbuzení veřejného skandálu následovaného ztrátou důvěry obyvatelstva v policejní sbory. Úmrtí George Floyd při zatýkání odstartovala novou vlnu znepokojení a obav z propojení polovojenských milic a členů bezpečnostních složek. Policejní sbory z Kalifornie, Oregonu, Illinois a Washingtonu čelí obvinění ze spojení s krajně pravicovými skupinami vymezujícími se proti protestům BLM. Zpráva poukazuje na empiricky ověřitelnou zaujatost přístupu k ozbrojeným skupinám a protestujícím během demonstrací. Příslušníci polovojenských milic vydávající se za bezpečnostní složky byli i přes svoji výzbroj přehlíženi, avšak proti protestujícím bylo zasahováno (Levin 2020).

Materiály zachycující průběh protestů v amerických městech ukazují na otevřenou afiliaci některých příslušníků policejních sborů s polovojenskými milicemi. Fotografie pořízená během protestu v kalifornském městě Costa Mesa ukazuje policistu, přítomného během dohlížení na protest, nosícího výložku se symbolem dvou polovojenských milic: Three Percenters a Oath Keepers (Davis 2020). Jiná fotografie pořízená v roce 2018 během protestů v Denveru ukazuje tetování člena policejního sboru vyobrazující znak polovojenské milice Three Percenters. Dotčený policista své členství v této organizaci dementoval, své tetování vysvětlil členstvím v Národní gardě státu Colorado, která svojí definicí splňuje ústavní pojetí milice (Roberts 2018).

Výzkumy zaměřené na členství válečných veteránů v polovojenských milicích odhadují, že přibližně 25% členská základna těchto organizací je tvořena právě bývalými příslušníky amerických ozbrojených složek.² Tento fenomén se vysvětluje konzistentní americkou přítomností ve válečných konfliktech. Devin Burghart tvrdí,

¹ Gavin McInnes je zakladatelem Proud Boys, avšak v roce 2018 podle svého prohlášení po událostech spojených s pouliční rvačkou v New York City z Proud Boys odešel (Wilson 2018).

² Expertní úsudky odhadují, že 15 000 – 20 000 aktivních členů polovojenských milic jsou právě veteráni.

že právě váleční veteráni statisticky nejvíce tíhnou k náchylnosti podpory ozbrojeného řešení domácích problémů (Steinhauer 2020). Šerif policejního sboru v Barry County Dar Leaf během svého projevu vystoupil na pódiu se dvěma členy michiganské polovojenské milice, kteří byli později zatčeni a obviněni z podílení se na plánování únosu guvernérky státu Michigan Gretchen Whitmerové. V rozhovoru pro stanici Fox 17 News se šerif Leaf na adresu kontroverzní situace vyjádřil: *Mnoho lidí je naštvaných na guvernérku a chtějí ji zatknout. Pokoušeli se ji tedy zatknout nebo unést? Jelikož v Michiganu stále můžete člověka zatknout, jedná-li se o zatčení ze spáchání zločinu* (Wisely 2020).

Žádný federální zákon nevyžaduje prověření více než 800 000 příslušníků bezpečnostních složek za účelem nalezení extremistických názorů. Jediným elementem limitujícím členství ve federálních organizacích je ideologické přesvědčení zamezující výkon práce. Vládní zaměstnanci nemají prvním dodatkem americké ústavy garantované plné právo na svobodu slova. Pakliže by nadřízený vyhodnotil, že je podřízený neschopný neutrálně vykonávat svoje pracovní povinnosti, má nárok takového zaměstnance suspendovat. Vztáhnutím tohoto výkladu na bezpečnostní sbory, tímto právem disponují pouze velitelé jednotlivých policejních oddělení, nikoliv vládní entita. Vyhodnotí-li nadřízený schopnost zodpovědné práce policisty i za předpokladu například krajně pravicových idejí, může takový příslušník pokračovat ve své každodenní práci. Hodnotitel musí ve svém rozhodnutí reflektovat výklad americké ústavy zaručující rovné zacházení všech občanů před zákonem. Jedná se o jediný požadavek na hodnotitele, který jinak působí nezávisle (Crowell a O'Regan 2019).

Článek nikterak touto částí normativně nespojuje problematiku spojení členů bezpečnostních složek s polovojenskými milicemi. Deskripce pouze poukazuje na současnou vyšší veřejnou akceptaci členství v polovojenských milicích podpořenou zvýšenou otevřeností členů policejních sborů nosit viditelné insignie těchto organizací.

2.5 Zločiny z nenávisti a akty domácího terorismu spojené s polovojenskými milicemi

Krajně pravicový terorismus¹ je považován za jednu z největších hrozeb. Díky svému pohledu na federální vládu jsou polovojenské milice zapojené do mobilizace proti opatřením limitujícím právo na držení zbraní. Polovojenské milice trénují paramilitární a vojenské techniky, které by mohly být využity v boji proti federálním jednotkám.

V srpnu 2017 Jerry Varnell, podporovatel polovojenské milice Three Percenters, se pokusil odpálit bombu před budovou Oklahomské banky.² Motivem činu měla být následná reakce započínající novou občanskou revoluci v USA. Marq Perez v lednu 2017 diskutoval útoky a možné vypálení mešity v Texasu na facebookové stránce Three Percenters (CSIS 2020). Nejaktuálnějším protiprávním činem spojeným s existencí polovojenských milic je pokus o únos michiganské guvernérky Gretchen Whitmerové. Americké úřady obvinily 13 mužů napojených na polovojenské milice

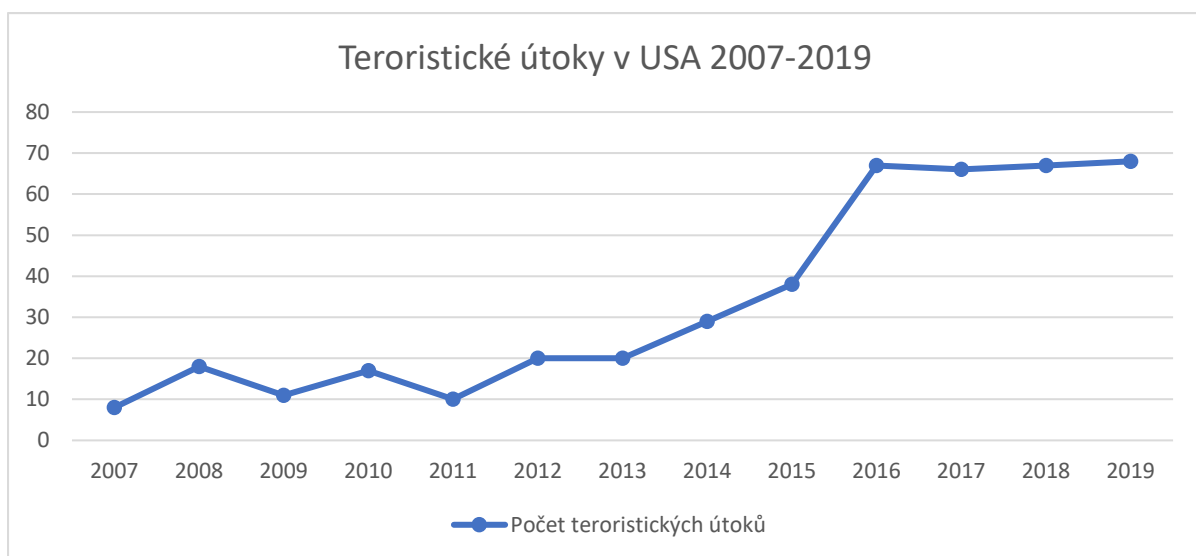
¹ Mimo teroristických organizací zahrnuje i protivládní extremistické entity včetně milicí a jejich sympatizantů.

² Inspirací mu měl údajně být bombový útok z Oklahoma City v roce 1995 spáchaný Timothyem McVeighem.

z plánování únosu a útoku na budovu státního parlamentu (Bogel-Burroughs, Dewan a Gray 2020).

Z dlouhodobých statistik vyplývá, že procentuální podíl krajně pravicového terorismu dominoval mezi roky 1994 a 1999. Válka s terorem utlumila krajně pravicové aktivity a uvolnila nástup krajně levicovým teroristickým útokům. Mezi roky 2000 a 2005 byly dominantními aktéry krajně levicové skupiny cílící na organizace provádějící pokusy na zvířatech. Podle empirických dat se počty spáchaných domácích teroristických útoků od roku 2014 pohybují na rostoucí trajektorii. Převážně jsou cílení jednotlivci (z náboženských, rasových nebo etnických motivů) a náboženské organizace (Jones, Doxee a Harrington 2020).

Graf č. 1 – Teroristické útoky v USA v období 2007-2019 (vlastní zpracování)

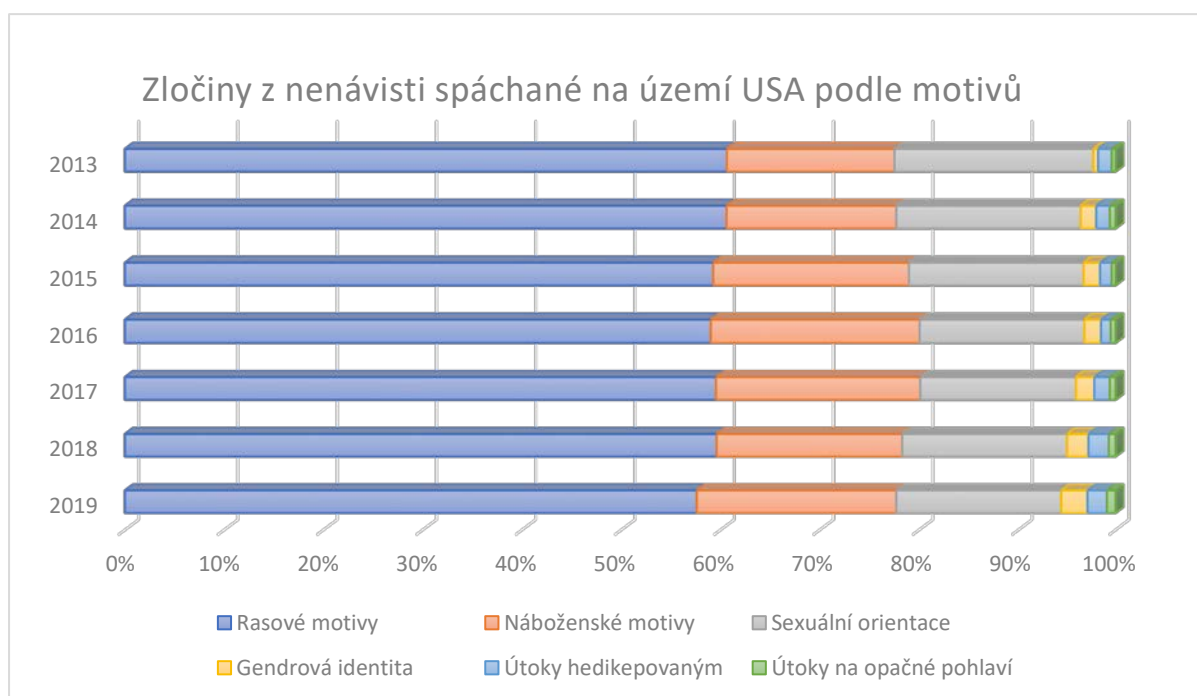
Prokázání spojitosti mezi polovojenskými milicemi a spáchanými zločiny z nenávisti je velice těžké. Podle odborníků je velice složité prokázat pachatelovu motivaci založenou na rasových, náboženských nebo sexuálně-orientovaných motivech zločinů. Guvernér státu New York Andrew Cuomo v roce 2018 volal po federálním vyšetřování skupiny Proud Boys na základě uveřejněného videa, na kterém příslušníci této skupiny kopali do sympatizanta Antify za soustavného vykřikování protihomosexuálních názorů. Experti zabývající se zločiny z nenávisti namítají, že prokázání takového trestného činu i na základě dostupné nahrávky by bylo velice problematické, možná až nemožné. Profesor kriminologie Frank Pezzella případ okomentoval, pakliže nelze prokázat spojení mezi tímto útokem a jeho záměrného protihomosexuálního zacílení, nelze pachatele odsoudit na základě zákonů upravujících zločiny z nenávisti. Richard Saenz řekl, že užití verbálního projevu při útoku není dostatečným důkazem pro prokázání zločinu z nenávisti (Fitzsimons 2018).

Ojedinelým přímým spojením ozbrojených polovojenských milic a prokazaného zločinu z nenávisti je bombový útok na Dar Al Farooq Islámské centrum ve státě Minnesota. Michael Hari, lídr ozbrojené polovojenské milice White Rabbits, byl shledán vinným ze spoluúčasti na bombovém útoku mířeném proti náboženské skupině. Ačkoli nikdo nebyl při útoku zraněn, tři muži včetně Hariho byli odsouzeni ze spáchání zločinu z nenávisti proti muslimské komunitě. Při soudním slyšení byly rovněž předčítány

pasáže z manifestu polovojenské milice vedené Harim propagující protimuslimskou rétoriku (Leverson 2020).

Empirickým zkoumáním statistik každoročně publikovaných FBI vidíme, že zvolení prezidenta Trumpa nemělo vliv na celkové počty spáchaných zločinů z nenávisti konstantně držících se na stejné úrovni.

Graf č. 2 – Zločiny z nenávisti v USA 2013-2019 (vlastní zpracování)

Závěr

Veřejnost a mediální kruhy často Trumpovu administrativu označují za činitele získané legitimacy polovojenských milic, které cítí svoji právoplatnou roli v americkém prostředí. Empirická deskripce takovýto vztah neobjevila. Populistická rétorika Donalda Trumpa dává polovojenským milicím pocit vlastní legitimacy, která stála za proměnou názorového postoje vůči federální vládě. Jednalo se především o afilaci s protiimigrační rétorikou, podporou ochrany druhého dodatku a restauraci amerického konzervativismu. Na druhou stranu, Trumpova administrativa nikdy nevyslovila podporu polovojenským milicím. Pakliže bývalý prezident vyslovil podporu jedné straně, následně v dalším projevu tuto podporu znegoval prohlášením opačným. Opoziční představitelé namítají opak, avšak deskripce tento názor vyvrací. Vztah mezi Trumpovou administrativou a polovojenskými milicemi lze označit za čistě pragmatický. Zároveň nelze přehlížet události spojené s celostátními protesty v závěru Trumpova mandátu. Negativní postoje vůči Black Lives Matter a Antifě tento „vztah z rozumu“ ještě prohloubily, jako nezávislý pozorovatel musím zohlednit již probíhající předvolební prezidentskou kampaň. Riziko ztráty potřebné volební podpory při potenciálním odsouzení přítomnosti polovojenských milic, pasujících se do role nestranných ochránců soukromého majetku a zdraví protestujících, během protestů by mohlo vyústit v ohrožení volebního zisku.

Současné polovojské milice svoji existenci brání výkladem druhého dodatku americké ústavy popisujícího existenci regulované milice potřebné pro zajištění svobodného státu. Teoretická deskripce poukázala na zastaralost konceptu chápání polovojských milic. Článek pracoval s označením polovojská milice zlehčující popis heterogenních organizací skrytých za tímto termínem. Užívání definice vycházející z Ústavy USA je příliš široké, ústavou rozeznávanou milicí je pouze Národní garda americké armády. Žádná soukromá ozbrojená organizace není druhým dodatkem legitimizována.

Deskripce Ústavy USA neobjevila žádné nástroje limitující existenci polovojských milic, federální vláda disponuje právem zakázat veřejná shromáždění mající násilný kontext. Článek namítá, že polovojské milice jsou produktem amerického konceptu tolerantní demokracie. První dodatek americké ústavy garantuje právo na svobodu slova, včetně extremistických projevů. Brandenburgův test dodnes slouží jako nástroj rozpoznávání projevů, proti kterým má federální vláda právo zasáhnout represemi limitujícími právo na svobodu slova. Je-li výsledek testu pozitivní, represe mohou být uvaleny na autora prohlášení, nikoliv na celou organizaci. Příslušníci jakékoliv skupiny, respektive polovojských milic, nemohou být potrestáni pouze na základě svého členství v organizaci. Museli by být vědomě zapojeni do nelegálních akcí ostatních členů. Polovojská milice může být zakázána pouze za jediným předpokladem, muselo by se jednat o teroristickou organizaci. Ačkoli došlo během mandátu Trumpovy administrativy k nárůstu spáchaných teroristických útoků ve Spojených státech, nelze namítat, že by zvolení Donalda Trumpa mělo na tuto skutečnost nějaký vliv. Polovojské milice jsou s teroristickými útoky spojovány, často ale útočí jednotlivci na milice napojení.

Rozbor ústav federálních států poukázal na nástroje dávající státům právo alespoň částečně omezit činnost polovojských milic. Prezentovaný výklad jednotlivých zákonů je zaměřený především na nelegálnost přítomnosti polovojských milic ve veřejném shromáždění. Dále byly objeveny protizákonné činnosti jako: trénink jedinců vojenského způsobu boje, manipulace se zbraněmi a výbušninami nebo nošení uniforem připomínajících Armádu USA. Limitem výkladu nalezených nástrojů je vymahatelnost takových činů.

Literatura

- BANKS, Chloe. „Disciplining Black activism: post-racial rhetoric, public memory and decorum in news media framing of the Black Lives Matter movement.“ *Continuum*. 2018, 32, č. 6, 709-720.
- DOUGHERTY, Chuck. „The Minutemen, the National Guard and the Private Militia Movement: Will the Real Militia Please Stand Up.“ *The John Marshall Law Review*. 1995, 28, č. 4, 959-985.
- JOHNSON, Claudius O. „The Status of Freedom of Expression under the Smith Act.“ *The Western Political Quarterly*. 1958, 11, č. 3, 469-480.
- MAREŠ, Miroslav a VÝBORNÝ, Štěpán. *Militantní demokracie ve střední Evropě*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2013.
- REINDERS, Rober. „Militia and Public Order in Nineteenth-Century America.“ *Journal of American Studies*. 1977, 11, č. 1, s. 81-101.

- RODEHEAVER, Daniel G. a Weeber, Stan C. „Militias at the Millennium: A Test of Smelser’s Theory of Collective Behavior.“ *The Sociological Quarterly*. 2003, 44, č. 2, s. 181-204.
- RUSSELL, Michel M. *Domestic Terrorism: Is America Prepared?* Virginia, 2001. 1-63. Diplomová práce. Marine Corps University. Dr. Christopher C. Harmon, Ph.D.
- SWANEY, Keith R. „An Ideological War of Blood and Soil and Its Effect on the Agricultural Propaganda and Policy of the Nazi Party, 1929-1939.“ *The Gettysburg Historical Journal*. 2004, 3, č. 6, s. 45-74.
- TUSHNET, Mark. „United States of America.“ In: *The Militant Democracy Principle in Modern Democracies*. Ed. Markus, Thiel. Abingdon: Routledge, 2009, s. 356-378.

Internetové zdroje:

- Anti-Defamation League*. 2020a. (cit. 2021-01-06).
(<https://www.adl.org/resources/backgrounders/the-militia-movement-2020>).
- Anti-Defamation League*. 2020b. (cit. 2021-01-06).
(<https://www.adl.org/resources/backgrounders/three-percenters>).
- Anti-Defamation League*. 2020c. (cit. 2021-01-06).
(<https://www.adl.org/resources/backgrounders/oath-keepers>).
- BENNETT, Geoff. 2017. „Racism Is Evil: Trump Denounces The KKK, Neo-Nazis And White Supremacists.“ In: *npr.org* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z: <https://www.npr.org/2017/08/14/543477490/racism-is-evil-trump-denounces-the-kkk-neo-nazis-and-white-supremacists>
- BOGET-BURROUGHS, Nicholas, DEWAN, Shaila a GRAY, Kathleen. 2020. „F.B.I. Says Michigan Anti-Government Group Plotted to Kidnap Gov. Gretchen Whitmer.“ In: *nytimes.com* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2020/10/08/us/gretchen-whitmer-michigan-militia.html>
- BOGET-BURROUGHS, Nicholas a GARCIA, Sandra E. 2020. „What Is Antifa, the Movement Trump Wants to Declare a Terror Group?“ In: *nytimes.com* (online). (cit. 2021-01-05). Dostupné z: <https://www.nytimes.com/article/what-antifa-trump.html>
- COASTON, Jane. 2020. „The private militias providing security for anti-lockdown protests, explained.“ In: *vox.com* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z: <https://www.vox.com/2020/5/11/21249166/militias-protests-coronavirus-michigan-security>
- COLLINS, Ben a ZADROZNY, Brandy. 2020. „Proud Boys celebrate after Trump’s debate callout.“ In: *nbcnews.com* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z: <https://www.nbcnews.com/tech/tech-news/proud-boys-celebrate-after-trump-s-debate-call-out-n1241512>
- Cornell Law School. 2021. (cit. 2021-01-05).
(https://www.law.cornell.edu/wex/brandenburg_test).
- CROWELL, Maddy a O’REGAN, Sylvia Varnham. 2019. „Extremist cops: how US law enforcement is failing to police itself.“ In: *theguardian.com* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z: <https://www.theguardian.com/us-news/2019/dec/13/how-us-law-enforcement-is-failing-to-police-itself>

- DAILED, Colin. 2016. „Anti-government militias have surged since Obama was elected.” In: *mashable.com* (online). (cit. 2021-01-27). Dostupné z: <https://mashable.com/2016/01/04/obama-anti-government-militias/?europa=true>
- DAVIS, Charles. 2020. „A California cop who wore a far-right patch to a George Floyd protest won't be fired.” In: *businessinsider.com* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z: <https://www.businessinsider.com/cop-wore-far-right-patch-george-floyd-protest-not-fired-2020-8>
- DAVIS, Charles a Lauren FRIAS. 2021. „A timeline of how Trump incited his followers to storm the Capitol and attempt a coup.” In: *businessinsider.com* (online). (cit. 2021-01-29). Dostupné z: <https://www.businessinsider.com/how-trump-in-final-weeks-incited-his-followers-to-storm-the-capitol-2021-1>
- FARIVAR, Masood. 2021. „Researchers: More Than a Dozen Extremist Groups Took Part in Capitol Riots.” In: *voanews.com* (online). (cit. 2021-01-27). Dostupné z: <https://www.voanews.com/2020-usa-votes/researchers-more-dozen-extremist-groups-took-part-capitol-riots>
- FAZIO, Marie. 2021. „Notable Arrest After the Riot at the Capitol.” In: *Nytimes.com* (online). (cit. 2021-01-30). Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2021/01/10/us/politics/capitol-arrests.html>
- Federal Bureau of Investigation. 2020. (cit. 2020-12-10). (<https://www.fbi.gov/investigate/civil-rights/hate-crimes>).
- FBI: UCR. 2021 (cit. 2021-01-06). (<https://ucr.fbi.gov/hate-crime/2019>).
- FITZSIMONS, Tim. 2018. „Proud Boys guilty of a hate crime? Experts say probably not.” In: *nbcnews.com* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z: <https://www.nbcnews.com/feature/nbc-out/proud-boys-guilty-hate-crime-experts-say-probably-not-n921156>
- Freedom Forum Institute. 2021. (cit. 2021-01-06). (<https://www.freedomforuminstitute.org/about/faq/do-we-have-an-unfettered-right-to-protest-on-government-property/#:~:text=No.,violent%20protesting%20is%20not%20allowed.>).
- FRENKEL, Sheera a Annie KARNI. 2020. „Proud Boys celebrate Trump's stand by remark about them at the debate.” In: *nytimes.com* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2020/09/29/us/trump-proud-boys-biden.html>
- GOLDMAN, Adam, BENNER, Katie a Alan FEUER. 2021. „Investigators Eye Right-Wing Militias at Capitol Riot.” In: *nytimes.com* (online). (cit. 2021-01-29). Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2021/01/18/us/politics/capitol-riot-militias.html>
- GREEN, Emma. 2017. „Why the Charlottesville Marchers Were Obsessed With Jews.” In: *theatlantic.com* (online). (cit. 2021-01-05). Dostupné z: <https://www.theatlantic.com/politics/archive/2017/08/nazis-racism-charlottesville/536928/>
- HENNIGAN, W. J. a Vera BERGENGRUEN. 2020. „Trump's Calls for an Army of Poll Watchers Are Renewing Fears Of Voter Intimidation.” In: *time.com* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z: <https://time.com/5902731/trump-poll-watchers/>

- HOLAN, Angie Drobnic. 2019. „In Context: Donald Trump’s very fine people on both sides’ remarks (transcript).” In: *politifact.com* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z: <https://www.politifact.com/article/2019/apr/26/context-trumps-very-fine-people-both-sides-remarks/>
- HSU, Spencer, JACKMAN, Tom a Devlin BARRETT. 2021. „Self-styled militia members planned on storming the U.S. Capitol days in advance of Jan. 6 attack, court documents say.” In: *washingtonpost.com* (online). (cit. 2021-01-30). Dostupné z: https://www.washingtonpost.com/local/legal-issues/conspiracy-oath-keeper-arrest-capitol-riot/2021/01/19/fb84877a-5a4f-11eb-8bcf-3877871c819d_story.html
- Institute for Constitutional Advocacy. 2020. Prohibiting Private Armies at Public Rallies. Washington DC: Georgetown Law (cit. 2021-01-05). (<https://www.law.georgetown.edu/icap/wp-content/uploads/sites/32/2018/04/Prohibiting-Private-Armies-at-Public-Rallies.pdf>).
- JOHNSON, Jenna a Abigail HAUSIOHNER. 2017. „I think Islam hates us: A timeline of Trump’s comments about Islam and Muslims.” In: *washingtonpost.com* (online). (cit. 2021-01-05). Dostupné z: <https://www.washingtonpost.com/news/post-politics/wp/2017/05/20/i-think-islam-hates-us-a-timeline-of-trumps-comments-about-islam-and-muslims/>
- JONES, Seth G. “Who Are Antifa, and Are They a Threat?” In: *csis.org* (online). (cit. 2021-03-10). Dostupné z: <https://www.csis.org/analysis/who-are-antifa-and-are-they-threat>
- JONES, Seth G.; DOXSEE, Catrina a Nicholas HARRINGTON. 2020. „The Escalating Terrorism Problem in the United States.” In: *csis.org* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z: <https://www.csis.org/analysis/escalating-terrorism-problem-united-states>
- KEULENAAR, Emillie de. 2019. „A dialogue-driven approach to address the partisan dynamics of online misinformation.” In: *shrmonitor.org* (online). (cit. 2021-03-11). Dostupné z: <https://www.shrmonitor.org/misinformation-a-dialogue-driven-approach/>
- KOZLOWSKA, Hanna. 2017. „Who were the armed, camouflaged men in Charlottesville who have nothing to do with the military?” In: *qz.com* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z: <https://qz.com/1053604/who-were-the-armed-camouflaged-men-in-charlottesville-who-have-nothing-to-do-with-the-military/>
- LARSON, Erik. 2020. „Why Militias, Part of America’s Past, Are a Worry Today.” In: *washingtonpost.com* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z: https://www.washingtonpost.com/business/why-militias-part-of-americas-past-are-a-worry-today/2020/10/20/d41ba150-1305-11eb-a258-614acf2b906d_story.html
- LEVENSON, Michael. 2020. „Militia Leader Is Convicted in Bombing of a Minnesota Mosque.” In: *nytimes.com* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2020/12/09/us/minnesota-militia-mosque-bombing.html>
- LEVIN, Sam. 2020. „White supremacists and militias have infiltrated police across US, report says.” In: *theguardian.com* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z:

- <https://www.theguardian.com/us-news/2020/aug/27/white-supremacists-militias-infiltrate-us-police-report>
- Library of Congress. 2020a. (cit. 2020-12-12).
(<https://www.loc.gov/item/usrep341494/>).
- Library of Congress. 2020b. (cit. 2020-12-12).
(<https://www.loc.gov/item/usrep354298/>).
- Library of Congress. 2020c. (cit. 2020-12-12).
(<https://www.loc.gov/item/usrep395444/>).
- MACFARQUHAR, Neil. 2020. „What Is a Militia? And Why Is the Word So Controversial These Days?“ In: *nytimes.com* (online). (cit. 2021-01-05). Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2020/10/21/us/militia-michigan.html>
- MCCORD, Mary. 2020. „The Plot Against Gretchen Whitmer Shows the Danger of Private Militias.“ In: *nytimes.com* (online). (cit. 2021-01-05). Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2020/10/08/opinion/militias-gretchen-whitmer.html>
- MCGREAL, Chris. 2010. „US facing surge in rightwing extremists and militias.“ In: *theguardian.com* (online). (cit. 2021-01-27). Dostupné z: <https://www.theguardian.com/world/2010/mar/04/us-surge-rightwing-extremist-groups>
- MCLAUGHLIN, Elliott. 2020. „Honoring the unforgivable.“ In: *edition.cnn.com* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z: <https://edition.cnn.com/2020/06/16/us/racist-statues-controversial-monuments-in-america-robert-lee-columbus/index.html>
- MEYER, Josh. 2020. „Police can't control armed militias. Trump's incitement makes it worse.“ In: *washingtonpost.com* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z: <https://www.washingtonpost.com/outlook/2020/08/28/police-cant-control-armed-militias-trumps-incitement-makes-it-worse/>
- MICHEL, Casey. 2020. „The Oath Keepers Are Today's Blackshirts.“ In: *newrepublic.com* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z: <https://newrepublic.com/article/159174/oath-keepers-militias-trump-fascism>
- MICHEL, Casey. 2017. „How militias became the private police for white supremacists.“ In: *politico.eu* (online). (cit. 2021-01-05). Dostupné z: <https://www.politico.eu/article/how-militias-became-the-private-police-for-white-supremacists/>
- National Park Service. 2021. (cit. 2021-01-29). (<https://www.nps.gov/paav/index.htm>).
- Reuters. 2016. „Homegrown US militias are preparing for trouble during the presidential election.“ In: *businessinsider.com* (online). (cit. 2021-01-05). Dostupné z: <https://www.businessinsider.com/r-us-militia-girds-for-trouble-as-presidential-election-nears-2016-11>
- SCOTT, Eugene. 2019. „Trump's most insulting – and violent – language is often reserved for immigrants.“ In: *washingtonpost.com* (online). (cit. 2021-01-05). Dostupné z: <https://www.washingtonpost.com/politics/2019/10/02/trumps-most-insulting-violent-language-is-often-reserved-immigrants/>
- Southern Poverty Law Center. 2020. (cit. 2021-01-05). (<https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/ideology/antigovernment>).

- Southern Poverty Law Center. 2018. (cit. 2021-01-06).
(<https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/proud-boys>).
- SPENCER, Hawes a Stolberg, Sheryl Gay. 2017. „White Nationalists March on University of Virginia.“ In: *nytimes.com* (online). (cit. 2021-01-05). Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2017/08/11/us/white-nationalists-rally-charlottesville-virginia.html>
- STEINHAUER, Jennifer. 2020. „Veterans Fortify the Ranks of Militias Aligned With Trump’s Views.“ In: *nytimes.com* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2020/09/11/us/politics/veterans-trump-protests-militias.html>
- The Constitution of the United States. 2021. (cit. 2021-01-05).
(<https://constitutioncenter.org/media/files/constitution.pdf>).
- THOMPSON, A.C. 2017. „A New Generation of White Supremacists Emerges in Charlottesville.“ In: *propublica.org* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z: <https://www.propublica.org/article/a-new-generation-of-white-supremacists-emerges-in-charlottesville>
- Donald Trump. 2021. (cit. 2021-03-09). (<https://www.donaldjtrump.com/about>).
- WILLIAMS, Heather J. 2020. „The Dangers of Designating Antifa as a Terrorist Organization Now.“ In: *rand.org* (online). (cit. 2021-03-10). Dostupné z: <https://www.rand.org/blog/2020/06/the-dangers-of-designating-antifa-as-a-terrorist-organization.html>
- WILSON, Jason. 2018. „Proud Boys founder Gavin McInnes quits extremist far-right group.“ In: *theguardian.com* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z: <https://www.theguardian.com/world/2018/nov/22/proud-boys-founder-gavin-mcinnnes-quits-far-right-group>
- WISELY, John. 2020. „Meet Barry County Sheriff Dar Leaf, and the controversy that tails him.“ In: *eu.freep.com* (online). (cit. 2021-01-06). Dostupné z: <https://eu.freep.com/story/news/local/michigan/2020/10/17/dar-leaf-michigan-sheriff-barry-county-militia/3651139001/>
- ZUCCHINO, David. 2016. „A Militia Gets Battle Ready for a Gun-Grabbing Clinton Presidency.“ In: *nytimes.com* (online). (cit. 2021-03-09). Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2016/11/05/us/a-militia-gets-battle-ready-for-a-gun-grabbing-clinton-presidency.html>

Obrázky a grafy

Obrázek č. 1 Grafické znázornění zločinů z nenávisti podle FBI

Federal Bureau of Investigation. 2020. (cit. 2020-12-10).
(<https://www.fbi.gov/investigate/civil-rights/hate-crimes>).

Graf č. 1 – Teroristické útoky v USA v období 2007-2019

Statista. (2021). (cit. 2021-03-09). (<https://www.statista.com/statistics/591079/number-of-terrorist-attacks-in-united-states/>).

Graf č. 2 – Zločiny z nenávisti v USA 2013-2019

FBI: UCR. 2021. (cit. 2021-01-06). (<https://ucr.fbi.gov/hate-crime/2019>).

RESUMÉ

Cílem článku je deskripce vztahu mezi administrativou prezidenta Trumpa a polovojenskými milicemi především diskuzí nejdůležitějších milníků skrz interpretaci vyjádření prezidenta Trumpa a chování milic. Článek zároveň konceptualizuje pojem polovojenská milice, který je díky své heterogenitě v odborných diskuzích často neadekvátně interpretován. Sekundárně se snaží nalézt nástroje limitující existenci polovojenských milic ve Spojených státech na federální nebo státní úrovni.

Klíčová slova: polovojenská milice, prezident Trump, existence, Oath Keepers, Three Percenters, násilí, organizace.

SUMMARY

ZILVAR, Martin: ARMED PARAMILITARY MILITIAS IN THE USA WITHIN DONALD TRUMP'S PRESIDENCY

The objective of the article is to describe the relationship between Trump's administration and paramilitary militias. The main emphasis is given to the most important milestones of Trump's mandate which are observed through President Trump's statements and behaviour of militias. The article also conceptualizes a paramilitary militia term which is often, thanks to its ambiguity, inadequately interpreted. Secondly, it tries to find any tools constraining existence of militias in the United States of America at federal or state level.

Key words: paramilitary militia, president Trump, existence, Oath Keepers, Three Percenters, violence, organization.